

62. JÓB, 3:4.

63. II., 398.

64. Harald Weinrich: LÉTHÉ. A FELEJTÉS MŰVÉ-
SZETE ÉS KRITIKÁJA. Atlantisz, 2002. 257–262.

65. Uo.

66. I., 41.

67. III., 189.

68. „*Es ist das Gegenwort, es ist das Wort, das den
»Draht« zerreisst, das Wort, das sich nicht mehr vor
den »Eckstehern und Paradegäulen der Geschichte«
bückt, es ist ein Akt der Freiheit. Es ist ein Schritt.*”
III., 189.

69. „*Aber; / aber er bäumt sich, der Baum. Er; / auch
er / steht gegen / die Pest.*” I., 230.

Sárándi József

TOLLRAJZ

Vízszintes szeméremrés a száz
Orrod persze aszkétaorr
csupán az ízlése kényes
miként egész elnyúlt alvó testedé
kényes akár a frizurád –
(filmbeli angol kisasszonyokra emlékeztet)
Te vagy az ifjú Polly néni
vasárnapi iskolámban

VÁLASZ HASONLATODRA

K. Zsuzsának

Tökéletlenségem
a remekművek tökéletlensége –
önformát teremtő anyag
a tagadva vállalt Mester
szellemtestének öt sebével
mely visszasajog majd
minden tökélytől dühöngő nemzedékben
Látni fogják
mit a kortárs vakság gátol:
a befejezett dolgok
(egy ember egy vers)
hanyatláskezdetek
az Idő s a Tér célkeresztjén

Jónás Tamás

ÖNÉRDEK NÉLKÜL

nincsenek gonosz népek,
megírt jövő vagy rontás,
lélek van, néha téved,
mesét koldul, ha nincs más,
gyíkot nagyít az elme,
sárkány minek is lenne,
sorsot karmol az agyba,
mért ne, ha karmolhatja.

nincsenek manók, egy se,
bűbáj sincs, csak rögeszme,
nincsen gonoszság, jószág,
csak véletlen s hajlandóság,
persze, csodák még vannak,
de titokban maradnak,
s nincsen működő rendszer,
mire hatnának egyszer.

bűn sincs régen, csak bűnös.
senki senkit nem üldöz.
csak megbízottak vannak.
és zsoldok. seggek, talpak.
de van valami érdek,
féltek vagy tőle félnek.
és szellemi nomádok
zaklatják ezt a stábot.

de vannak tündérek. vannak.
szagosak, mint a hajlakk.
köztünk élnek. itt-ott.
isten előtt is titkok.
minek élnek, ki tudja.
hasznuk kereken nulla.
érzékenyek és félnek.
figyelnek. vannak. végleg.

ajánlás

hercegem, tudnod muszáj:
hazudtam. a semmi fáj.
tündérből sincsen egy se,
se dongót és legyet se,

se kolibrit, se lepkét
ne fogj meg és ne szedj szét.
költőd e verssel elhagy:
jó hercegem, te sem vagy.

A FÉLELEMRŐL

az éjszakák a nappalok
végül csak ezek úgy vagyok
még itt vakon még itt vagyok
mint falra égett angyalok
halála után a szaguk
az utca alatt utca fut
innen indult ide jut

hallgatóznak nincs szavuk
az angyalokból nincs kiút

se éjjelük se nappaluk
az éjszakáknak nappaloknak
úgy vagyok hogy összeloptak
aggódásból figyelemből
a nappalok a tenyeremből
az éjszakák szép nagy agyamból
csak szívemből nem ami tombol
kifolynak emlékek és tények
és félek félek félek félek

emlékek lépnek ki belőlem
kérdzem őket ősi csöndben
csinos halottak honnan jöttök
hasatokon vérző köldök
hová siettek elszakadtok
ha itt maradtak megmaradtok
mert engemet még innen-onnan
naponta zárt szívembe robban
az emberek még összelopnak
hová siettek rossz halottak
hová menetel minden emlék
minden erdő távolabb lép
fák taposnak fák lábára
sietnek a láthatárra

halottak kérgesednek mintha
mindegyiknek ősi titka
titka lenne mindegyiknek
őstitkuk a leveleknek
mondat amibe belehaltak
a halottaim gyalognak
és vannak akik élve mennek
a halottakkal menetelnek
mindegyiknek tudom nevét
kerek a szív kerek az ég
semmi búcsú semmi dörgés
beletörődés beletörődés

Bajtai András

AMIÉRT JÖNNEK

(1)

Kapaszkodom én is minden erőmmel,
minden nap, ezt nem titkolhatom el,
hogy egyre kétségbeesettebben
jegyzetelem az elágazásokat, a rám
leselkedő olcsó és kiszámítható
fordulatokat, hogy melyik sarkon
merre forduljak, hogy miféle nyálkás
és cuppogó élőlényeket cipelnek
sötétedés után műanyag szatyraikban
az öregek, mert látom a buszon,
a villamoson, hogy valami rugdossa,
nyomkodja a zacskók oldalát, látom,
hogy nem adja fel, valami sötét és nehezen
elfogadható, egy idegen tárgy, ahogyan
megágyaz a bőrben, egy árnyék, aki
most megszabadul a fénytől, elengedi
a világosságot; akit már nem nagyon
érdekel, hogy mi lesz, ha megint későn
kelek, mert ő már tudja, hogy úgy se kell
ma se mennem sehová, és tudja ezt
az a valami is, ott a szatyorban, amiről

már régen lemondtak, ott hagyták
felőni és megöregedni a sarokban,
de azért néha lelocsolták vízzel,
és most fogalma sincs, hová viszik.

(2)

Mászok egyre feljebb és feljebb,
követem és felejttem a félelmet, számon
tartom az indulásokat, a tévedéseket,
és a meg nem érkezéseket, azért
dolgozom, hogy az a valami tovább
mozogjon a szatyorban, de otthon
akkor sem akarom többet hallani
azt a reszelős sóhajt, azt a csöpögésre
emlékeztető dobogást, amikor egy
bútor csak úgy magától, hirtelen feladja,
és mint egy sarokba hajtott zsák,
amiből szanaszét szórták a takarmányt,
jelzés és rezzenés nélkül összecsuclik.

(3)

Ma meglátogatott egy férfi és egy nő,
sose láttam őket, de ők azt állították
magukról, hogy az apám és az anyám,
már vártam ezt a napot, tudtam,
azért jöttek el most hozzám, hogy
kiderítsék, rendesen beágyaztam-e,
hogyan ellenőrizték, mennyit ittam,
és mit ettem, tisztaság és rend vagy
kosz van-e, és hogy összehajtogattam-e
a frissen mosott ruhákat, ezért jöttek,
és tudtam, hogy most akkor megtalálják
azt a sok kacatot, amit kínkeserves
munkával összelopkodtam az évek alatt,
a WC-pumpát, az elfoszlott abroszt,
rengeteg szigorú vacsora emlékét,
a korpás parókákat a fürdőkádban
és persze a kovászos uborkák közé
dugott fényképeket a befőttesüvegben,
tudtam, hogy most megtalálják mindent,
amit eddig rejtegettem, és amiket most
már nem titkolhatok el soha többé.

Varga Mátyás

HALLÁSGYAKORLATOK #7

a rohadtat ne tegye bele. láttam, hogy beletett egyet. öntse ki az egészet. majd én. || most jöttem rá, hogy egy férfinak több szabadság kell. || a testzagát nehezen. és egyre nehezebben. | mert már átjön mindenem. hiába sprézi be. || amikor elaltattak, a műtőben szólt a rádió. a kívánságműsor. éppen valaki kívánt. || ír még manapság egy nő levelet? || tegye az asztalra, aztán menjen ki. félnek az állatok. ne nézzen körül. || a telefonba behallatszott, mit mond a férjének. hallottam, hogy. || többször is becsöngetett. a redőny mögül figyeltem. | aztán elment. || a kutyánk csak csirkelebat meg csirkefejet eszik. azt szereti. | ami marad, beteszem a hűtőbe. || itt nőttek fel, menjünk innen. || úgy jött ki a kórházból, hogy nem szólt senkinek. azóta sem tudjuk, hol van. || még egy kicsit szeretnék egyedül lenni. | meddig ér a kezem? téged már nem érlek el. || gyönyörű alakja van. egyik éjjel a parkban levette a pólóját. és végighúzhattam a gerincén az ujjamat. || apám már tíz éve ebben a szociális otthonban van, de nem bírjuk fizetni. hetek óta ezen veszekszünk. | tegnap azt mondta, hogy az ő szülei legalább időben.

HALLÁSGYAKORLATOK #8

miért hoznak ide rákot? ki eszik itt rákot? || tegnap bement a rádió is. és itt látták azt az embert. én is láttam. | valahol megtalálták. || én igazában egyedül szeretek enni. mielőtt a többiek hazajönnek. | ha a család vacsorázik, már csak turkálom az ételt. nem tudják, mitől hízik. || mit kell ahhoz ide tetoválni, hogy? | ez lesz a közös. innen kezdve felismerjük egymást. || fűjja a csuklómra. nagyon jó illat. de vajon mennyire

tartós? || az a sok nő mind ott várt. | volt, aki azért, hogy ne legyen gyereke, volt, aki meg azért, mert nem bírt neki lenni. || a fiamat meg el kellett vinni az orvoshoz, mert ahogy kamaszodott, minden szőrszálát kitépett. | egy angyal. mondta a nagyanyja. szőrtelen angyal. ezzel vagyunk megverve. | az apja nem akarja látni. évek óta nem jön. | és nem beszél. nem beszél senkivel. mi lesz így?

HALLÁSGYAKORLATOK #9

hogy amerikában minden nap megmossák a hajukat. akárhová mennek, az a lényeg, hogy a hajuk legyen megmosva. minden más nem számít. | vagy nem annyira. || lementünk a vízig. nagyon rosszul volt. hányt. bele a tóba. || ha valami nagy áramszünet lenne, a sok aksi még bírná egy darabig. még lenne zene. || a villamoson többször is bemondták, hogy zsebtolvaj van. tűntek el a pénzek. || kérdezd meg, hogy hány éves. mielőtt bármi történik, kérdezd meg. || azt hiszi, gyógyul. pedig csak felnyitották. látták, hogy mi van. aztán összevarrták. | hazaengedik hamarosan. || akkor a legjobb, amikor a zuhany alatt állok. még törülközni is jó. aztán rossz. || most visszamegyek. azt mondom neki, hogy nem találtam meg az orvost. | majd holnap. || mit bámulsz? miért nézel a szemembe? mit akarsz tőlem? || valami baj van?

HALLÁSGYAKORLATOK #10

van olyan állat, amit még nem láttam képen sem, de arra már nem is vagyok kíváncsi. || ha elengeded, nem lesz jó. || nem tudtuk, hol van. | csak akkor került elő, amikor kiolvasztottuk

a hűtőt. | a hidegben teljesen összeszáradt. || és álmában a fogát is csikorgatja. de az nem hallatszik át a szomszédba, csak a horkolás. || a kezemet minden este bekenem ezzel a krémmel. néha az arcomat is. | tíz percig, amíg fel nem szívódik, nem lehet semmit megfognom. | ilyenkor nem tudok váltani a tévén. tíz percig muszáj mindent megnéznem. || kár veszekedni. mindegy, mit gondol. a lényeg, hogy ne veszekedjünk. || akkor letérdelt, és megette a földről. van fogalmad? || ottfelejtették a mentősök. egész délután ült a leletekkel a folyosón. várta, hogy valahova még behívják. || mióta csak zöldséget, egyre könnyebb vagyok. || ha fagyelsz, bármi kiderülhet. inkább kérdezz.

HALLÁSGYAKORLATOK #11

kávé nélkül nem tudok felkelni. csak ülök az ágyban. || ezt már hallottam. más is úgy mesélte, mintha vele történt volna. || két utcával beljebb már csend van. | de lehet, hogy ott nem biztonságos. || figyeltem. | és amikor a szomszéd sávbán elúszott mellettem, próbáltam hozzáérni. mintha véletlenül. || a rohadt banánt délelőtt féláron adják. | a maradékot meg majd fillérekért estefelé. || kicsit hazudott. | hogyan lehet kicsit? || én is csak boxerben. | de ha melegem van, a takaró alatt azt is lerúgom. || hátulról erősen fogta a vállamat. | és azt mondta, hogy vessek keresztet. de nem tudtam, hogyan kezdődik. || elállt az eső. most majd nem késnek a buszok. || kanállal ette a sót. és nem nézett senkire. | egyél. mondtam. egyél, szegény párom. és hagytam. || a koporsó csak állítva fért be a liftbe. lefelé már muszáj lesz a lépcsőn vinni. || olyan volt, mintha a falból venné ki. | sírt mindenki.